

SVENSKA SKATTE AVTAL

Nr 39

RIKSSKATTEVERKET
Biblioteksexemplar

Rumänien

1362877116

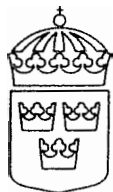
Serien Svenska skatteavtal:

Häfte nr	Avtal med	Häfte nr	Avtal med
1	Argentina	21	Förbundsrepubliken Tyskland
2	Brasilien (andra uppl. 1976 + nytt avtal)	22	Liberia
3	Indien	23	Marocko
4	Peru	24	Pakistan
5	Schweiz (andra uppl. 1976)	25	Singapore
6	Amerikas Förenta Stater	26	Storbritannien och Nordirland
7	Grekland	27	Thailand
8	Japan	28	Ungern
9	Sri Lanka (Ceylon)	29	Zambia
10	Canada	30	Österrike
11	Filippinerna	31	Sydafrika
12	Arabrepubliken Egypten	32	Nederländerna
13	Malaysia	33	Malta
14	Danmark	34	Polen
15	Frankrike	35	Spanien
16	Irland	36	Tanzania
17	Israel	37	Finland
18	Italien	38	Norge
19	Kenya	39	Rumänien
20	Belgien		

LiberFörlag
Allmänna Förlaget

ISBN 91-38-4882-5

Rumänien

RIKSSKATTEVEŘKET
Biblioteksexemplar
3.50.00

Utgivare: Budgetdepartementet den 1 mars 1980.

ISBN 91-38-00100-4 (hela serien)
ISBN 91-38-04882-5

Norstedts Tryckeri
Stockholm 1979

Innehåll:

Avtal för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och förmögenhet	4
Protokoll vid undertecknande av avtalet	24
Tillämpningsföreskrifter	25
Förordning om kupongskatt för person med hemvist i Rumänien m. m.	38

Avtal mellan Sverige och Rumänien för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och förmögenhet

Anmärkningar:

1. Avtalet ingicks den 22 december 1976. Det är avfattat på svenska, rumänska och engelska språken. De tre texterna äger lika vitsord. I fall av tvist om tolkningen av bestämmelserna i avtalet skall den engelska texten äga företräde. Här återges den svenska texten. I fråga om övriga texter hänvisas till SFS 1979: 57.

2. Enligt förordning 1979: 57 skall avtalet tillsammans med det protokoll, som är fogat till avtalet, leda till efterrättelse för Sveriges del och tillämpas på inkomst som förvärvats fr. o. m. den 1 januari 1978 samt på förmögenhetsskatt som fastställts vid taxering år 1979 eller senare år.

3. Angående riksdagens godkännande av avtalet se prop. 1976/77: 154, SkU 1977/78: 1, rskr 1977/78: 2.

Artikel 1

Personer som omfattas av avtalet

Detta avtal tillämpas på personer som har hemvist i en avtalsslutande stat eller i båda staterna.

Artikel 2

Skatter som omfattas av avtalet

1. Detta avtal tillämpas på skatter på inkomst och förmögenhet, som uttages av envar av de avtalsslutande staterna, dess administrativa avdelningar eller lokala myndigheter, oberoende av sättet på vilket skatterna uttages.

2. Med skatter på inkomst och förmögenhet förstås alla skatter, som utgår på inkomst eller förmögenhet i dess helhet eller på delar av inkomst eller förmögenhet, däri inbegripna skatter på vinst genom överlåtelse av lös eller fast egendom samt skatter på värdestegring.

3. De för närvarande utgående skatter, på vilka avtalet tillämpas är:

a) Beträffande Sverige:

1) den statliga inkomstskatten, sjömansskatten och kupongskatten däri inbegripna;

2) ersättningsskatten och utskiftningsskatten;

3) bevillningsavgiften för vissa offentliga föreställningar;

4) den kommunala inkomstskatten; samt

5) den statliga förmögenhetsskatten;

(i det följande benämnda "svensk skatt").

b) Beträffande Rumänien:

1) skatter på löner och på inkomst av litterärt, konstnärligt och vetenskapligt arbete samt på inkomst på grund av medverkan i tidskrifter och vid offentliga föreställningar liksom inkomst genom sakkunniguppdrag m. m.;

2) skatter på inkomst förvärvat i Rumänien av fysiska och juridiska personer utan hemvist där;

3) skatter på inkomst hos s. k. blandade bolag som bildats i Socialistiska Republiken Rumänien genom samverkan mellan rumänska och utländska delägare;

4) skatter på inkomst på grund av förvärvsverksamhet såsom handel eller fritt yrke samt på inkomst som förvärvats av andra företag än statliga;

5) skatter på inkomst genom uthyrning av byggnader och mark;

6) skatter på inkomst av jordbruk; samt

7) statliga företags inbetalningar av vinstmedel till staten;

(i det följande benämnda "rumänsk skatt").

4. Detta avtal tillämpas även på skatter av samma eller i huvudsak likartat slag, som efter undertecknandet av avtalet uttages vid sidan av eller i stället för de ovannämnda skatterna. De behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna skall meddela varandra de väsentliga ändringar som skett i respektive skattelagstiftning.

Artikel 3

Allmänna definitioner

1. Där icke sammanhanget föranleder annat, har i detta avtal följande uttryck nedan angiven betydelse:

a) Uttrycket "Sverige" åsyftar Konungariket Sverige och inbegriper varje utanför Sveriges territorialvatten beläget område, inom vilket Sverige enligt svensk lag och i överensstämmelse med folkrättens allmänna regler äger utöva sina rättigheter med avseende på utforskandet och utnyttjandet av naturtillgångar på havsbotten eller i dennas underlag.

b) Uttrycket "Rumänien" åsyftar den Socialistiska Republiken Rumäniens territorium samt det område av havsbotten och dess underlag utanför det territorialvatten inom vilket Rumänien enligt folkrättens allmänna regler och enligt sin egen lagstiftning utövar sina suveräna rättigheter med avseende på utforskandet och utnyttjandet av naturtillgångarna.

c) Uttrycken "en avtalsslutande stat" och "den andra avtalsslutande staten" åsyftar Sverige eller Rumänien, alltefter som sammanhanget kräver.

d) Uttrycket "person" inbegriper en fysisk person, bolag och varje

annan sammanslutning av personer.

e) Uttrycket "bolag" åsyftar varje slag av juridisk person, däri inbegripet ett s. k. blandat bolag, registrerat enligt rumänsk lag, eller varje subjekt, som i beskattningshänseende behandlas såsom juridisk person.

f) Uttrycken "företag i en avtalsslutande stat" och "företag i den andra avtalsslutande staten" åsyftar ett företag som bedrivs av person med hemvist i en avtalsslutande stat, respektive ett företag, som bedrivs av person med hemvist i den andra avtalsslutande staten.

g) Uttrycket "behörig myndighet" åsyftar, i Sverige, finansministern eller hans befullmäktigade ombud, och i Rumänien, finansministern eller den han utser.

h) Uttrycket "medborgare" åsyftar fysiska personer som är medborgare i en avtalsslutande stat och juridiska personer eller andra subjekt som bildats enligt gällande lag i en avtalsslutande stat.

i) Uttrycket "internationell trafik" åsyftar varje transport utförd av fartyg eller luftfartyg eller järnvägs- eller landsvägsfordon, som användes av företag som har sin verkliga ledning i en avtalsslutande stat, utom då sådan transport sker uteslutande mellan platser i den andra avtalsslutande staten.

2. Då en avtalsslutande stat tillämpar detta avtal anses, såvida icke sammanhanget föranleder annat, varje däri förekommande uttryck, vars innebörd icke angivits särskilt, ha den betydelse, som uttrycket har enligt den statens lagstiftning rörande sådana skatter, som omfattas av avtalet.

Artikel 4

Skatterättsligt hemvist

1. Vid tillämpningen av detta avtal förstås med uttrycket "person med hemvist i en avtalsslutande stat" varje person, som enligt lagstiftningen i denna stat är skattskyldig där på grund av hemvist, bosättning, plats för företagsledning eller varje annan liknande omständighet. Uttrycket inbegriper dock icke en person som är skattskyldig i denna avtalsslutande stat endast för inkomst från källa i denna stat eller förmögenhet belägen där.

2. Då på grund av bestämmelserna i punkt 1 fysisk person har hemvist i båda avtalsslutande staterna fastställs hans hemvist enligt följande regler:

a) Han anses ha hemvist i den avtalsslutande stat där han har ett hem som stadigvarande står till hans förfogande. Om han har ett sådant hem i båda avtalsslutande staterna, anses han ha hemvist i den avtalsslutande stat, med vilken hans personliga och ekonomiska förbindelser är starkast (centrum för levnadsintressena).

b) Om det icke kan avgöras i vilken avtalsslutande stat han har centrum för sina levnadsintressen eller om han icke i någondera avtalsslutande staten har ett hem som stadigvarande står till hans förfogande, anses han ha hemvist i den avtalsslutande stat, där han stadigvarande vistas.

c) Om han stadigvarande vistas i båda avtalsslutande staterna eller om han icke vistas stadigvarande i någon av dem, anses han ha hemvist i den avtalsslutande stat där han är medborgare.

d) Om han är medborgare i båda avtalsslutande staterna eller om han icke är medborgare i någon av dem, avgör de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna frågan genom överenskommelse.

3. Då på grund av bestämmelserna i punkt 1 person, som ej är fysisk person, har hemvist i båda avtalsslutande staterna, anses personen i fråga ha hemvist i den avtalsslutande stat där den har sin verkliga ledning.

Artikel 5

Fast driftställe

1. Vid tillämpningen av detta avtal förstås med uttrycket "fast driftställe" en stadigvarande affärsanordning, där företagets verksamhet helt eller delvis utövas.

2. Uttrycket "fast driftställe" omfattar särskilt:

- a) plats för företagsledning,
- b) filial,
- c) kontor,
- d) fabrik,
- e) verkstad,
- f) gruva, stenbrott eller annan plats för utnyttjandet av naturtillgång, samt
- g) plats för byggnads-, anläggnings- eller installationsarbete som varar mer än tolv månader.

3. Uttrycket "fast driftställe" anses icke innefatta:

- a) användningen av anordningar, avsedda uteslutande för lagring eller utställning eller för utlämnande av företaget tillhöriga varor med anledning av ingånget försäljningsavtal,
- b) innehavet av ett företaget tillhörigt varulager, avsett uteslutande för lagring, utställning eller utlämnande,
- c) innehavet av ett företaget tillhörigt varulager, avsett uteslutande för bearbetning eller förädling genom annat företags försorg,
- d) försäljning av företaget tillhöriga varor, som utställts i samband med

en tillfällig mässa eller utställning, efter mässans eller utställningens upphörande,

e) innehavet av stadigvarande affärsanordning, avsedd uteslutande för inköp av varor eller införskaffande av upplysningar för företagets räkning,

f) innehavet av stadigvarande affärsanordning, avsedd uteslutande för att för företagets räkning ombesörja reklam, meddela upplysningar, bedriva vetenskaplig forskning eller utöva liknande verksamhet, som är av förberedande eller biträdande art.

4. Person, som är verksam i en avtalsslutande stat för företag i den andra avtalsslutande staten – härunder inbegripes icke sådan oberoende representant som avses i punkt 5 – behandlas såsom ett fast driftställe i den förstnämnda staten, om han innehar och i denna förstnämnda stat regelbundet använder en fullmakt att sluta avtal i företagets namn samt verksamheten icke begränsas till inköp av varor för företagets räkning.

5. Företag i en avtalsslutande stat anses icke ha fast driftställe i den andra avtalsslutande staten endast på den grund att företaget uppehåller affärsförbindelser i denna andra stat genom förmedling av mäklare, kommissionär eller annan oberoende representant, under förutsättning att sådan person därvid utövar sin vanliga affärsverksamhet.

6. Den omständigheten att ett bolag med hemvist i en avtalsslutande stat kontrollerar eller kontrolleras av ett bolag med hemvist i den andra avtalsslutande staten eller ett bolag som utövar affärsverksamhet i denna andra stat (antingen genom fast driftställe eller på annat sätt), medför icke i och för sig att någotdera bolaget betraktas såsom fast driftställe för det andra bolaget.

Artikel 6

Fastighet

1. Inkomst av fastighet får beskattas i den avtalsslutande stat, där fastigheten är belägen.

2. Uttrycket "fastighet" har den betydelse som uttrycket har enligt gällande lagar i den stat, där fastigheten i fråga är belägen. Uttrycket inbegriper dock alltid egendom som utgör tillbehör till fastighet, levande och döda inventarier i lantbruk och skogsbruk, rättigheter på vilka föreskrifterna i allmän lag angående fastigheter är tillämpliga, nyttjanderätt till fastighet samt rätt till föränderliga eller fasta ersättningar för nyttjandet av eller rätten att nyttja gruva, källa eller annan naturtillgång. Fartyg, båtar och luftfartyg anses icke som fastighet.

3. Bestämmelserna i punkt 1 äger tillämpning på inkomst, som förvärvas

genom omedelbart brukande, genom uthyrning eller genom annan användning av fastighet.

4. Bestämmelserna i punkterna 1 och 3 äger även tillämpning på inkomst av fastighet som tillhör företag och på inkomst av fastighet som användes vid utövande av fritt yrke.

Artikel 7

Rörelse

1. Inkomst av rörelse, som förvärfvas av företag i en avtalsslutande stat, beskattas endast i denna stat, såvida icke företaget bedriver rörelse i den andra avtalsslutande staten från där beläget fast driftställe. Om företaget bedriver rörelse på nyss angivet sätt, får företagets inkomst beskattas i den andra avtalsslutande staten men endast så stor del därav, som är hänförlig till det fasta driftstället.

2. Om företag i en avtalsslutande stat bedriver rörelse i den andra avtalsslutande staten från där beläget fast driftställe, hänföres i vardera avtalsslutande staten till det fasta driftstället den inkomst av rörelse, som det kan antagas att driftstället skulle ha förvärvat, om det varit ett fristående företag, som bedrivit verksamhet av samma eller liknande slag under samma eller liknande villkor och självständigt avslutat affärer med det företag till vilket driftstället hör.

3. Vid bestämmande av inkomst, som är hänförlig till det fasta driftstället, medges avdrag för kostnader som uppkommit för det fasta driftställets räkning, härunder inbegripna kostnader för företagets ledning och allmänna förvaltning, antingen kostnaderna uppkommit i den avtalsslutande stat, där det fasta driftstället är beläget eller annorstädes. Bestämmelserna i denna punkt medför emellertid icke rätt till avdrag för kostnader som är av sådant slag att avdrag icke skulle kunnat medges om det fasta driftstället hade varit ett fristående företag.

4. I den mån inkomst hänförlig till fast driftställe brukat bestämmas i en avtalsslutande stat på grundval av en fördelning av företagets hela inkomst på de olika delarna av företaget, skall bestämmelserna i punkt 2 icke hindra att i denna avtalsslutande stat den skattepliktiga inkomsten bestämmas genom ett sådant förfarande. Förfarandet skall dock vara sådant att resultatet står i överensstämmelse med de i denna artikel angivna principerna.

5. Inkomst anses icke hänförlig till fast driftställe endast av den anledningen att varor inköpes genom det fasta driftställets försorg för företagets räkning.

6. Vid tillämpningen av föregående punkter bestämmas inkomst som är

hänförlig till det fasta driftstället genom samma förfarande år från år, såvida icke särskilda förhållanden föranleder annat.

7. Ingår i rörelseinkomsten inkomstslag, som behandlas särskilt i andra artiklar av detta avtal, beröres bestämmelserna i dessa artiklar icke av reglerna i förevarande artikel.

Artikel 8

Internationella transporter

1. Inkomst som förvärfvas genom utövande av sjöfart, luftfart, järnvägs- eller landsvägstransport i internationell trafik beskattas endast i den avtalsslutande stat, där företaget har sin verkliga ledning.

2. Om företag, som bedriver sjöfart i internationell trafik, har sin verkliga ledning ombord på ett fartyg, anses ledningen utövad i den avtalsslutande stat, där fartyget har sin hemmahamn eller, om någon sådan hamn icke finns, i den avtalsslutande stat, där fartygets redare har hemvist.

3. Bestämmelserna i punkt 1 tillämpas beträffande inkomst som förvärfvas av luftfartskonsortiet Scandinavian Airlines System (SAS) men endast i fråga om den del av inkomsten som motsvarar den andel i konsortiet vilken innehas av AB Aerotransport (ABA), den svenska delägaren i Scandinavian Airlines System (SAS).

4. Bestämmelserna i punkt 1 tillämpas även beträffande inkomst som förvärfvas genom deltagande av företag i en avtalsslutande stat i en pool, ett gemensamt företag eller i en internationell trafikorganisation.

Artikel 9

Företag med intressegemenskap

I fall då

a) ett företag i en avtalsslutande stat direkt eller indirekt deltagar i ledningen eller övervakningen av ett företag i den andra avtalsslutande staten eller äger del i detta företags kapital, eller

b) samma personer direkt eller indirekt deltagar i ledningen eller övervakningen av såväl ett företag i en avtalsslutande stat som ett företag i den andra avtalsslutande staten eller äger del i båda dessa företags kapital, iakttages följande.

Om mellan företagen i fråga om handel eller andra ekonomiska förbindelser avtalas eller föreskrives villkor, som avviker från dem som skulle ha avtalats mellan av varandra oberoende företag, får alla inkomster, som utan sådana villkor skulle ha tillkommit det ena företaget men som på

grund av villkoren i fråga icke tillkommit detta företag, inräknas i detta företags inkomst och beskattas i överensstämmelse därmed.

Artikel 10

Utdelning

1. Utdelning från bolag med hemvist i en avtalsslutande stat till person med hemvist i den andra avtalsslutande staten får beskattas i denna andra stat.

2. Utdelningen får emellertid beskattas även i den avtalsslutande stat, där bolaget som betalar utdelningen har hemvist, i enlighet med lagstiftningen i denna stat, men skatten får icke överstiga 10 procent av utdelningens bruttobelopp. De behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna skall träffa överenskommelse om sättet för genomförandet av denna begränsning.

Bestämmelserna i denna punkt berör icke bolagets beskattning för vinst av vilken utdelningen betalas.

3. Med uttrycket "utdelning" förstås i denna artikel inkomst av aktier, andelsbevis eller andra liknande bevis med rätt till andel i vinst, gruvaktier, stiftarandelar eller andra rättigheter samt inkomst av andra andelar i bolag, som enligt skattelagstiftningen i den stat där det utdelande bolaget har hemvist jämställs med inkomst av aktier. Vinst som rumänskt s. k. blandat bolag utdelar till de personer som tillskjutit kapital i bolaget jämställs i detta sammanhang med utdelning.

4. Utan hinder av bestämmelserna i punkt 1 är utdelning från bolag med hemvist i Rumänien till bolag med hemvist i Sverige undantagen från beskattning i Sverige i den mån utdelningen enligt svensk lag skulle ha varit undantagen från beskattning om båda bolagen varit svenska bolag.

5. Bestämmelserna i punkterna 1 och 2 tillämpas icke, om mottagaren av utdelningen har hemvist i en avtalsslutande stat och har fast driftställe i den andra avtalsslutande staten, där det utbetalande bolaget har hemvist, samt den andel på grund av vilken utdelningen i fråga betalas äger verkligt samband med det fasta driftstället. I sådant fall tillämpas bestämmelserna i artikel 7.

6. Om bolag med hemvist i en avtalsslutande stat uppbär inkomst från den andra avtalsslutande staten, får denna andra stat icke påföra någon skatt på utdelning, som bolaget betalar till person som ej har hemvist i denna andra stat, och ej heller någon skatt på bolagets icke utdelade vinst, även om utdelningen eller den icke utdelade vinsten helt eller delvis utgöres av inkomst som uppkommit i denna andra stat.

Artikel 11

Ränta

1. Ränta, som härrör från en avtalsslutande stat och som betalas till person med hemvist i den andra avtalsslutande staten, får beskattas i denna andra stat.

2. Röntan får emellertid beskattas även i den avtalsslutande stat från vilken den härrör i enlighet med denna stats lagstiftning men skatten får icke överstiga 10 procent av röntans belopp. De behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna skall träffa överenskommelse om sättet för genomförandet av denna begränsning.

3. Med uttrycket "ränta" förstås i denna artikel inkomst av värdepapper som utfärdats av staten, av obligationer eller debentures, antingen de utfärdats mot säkerhet i fastighet eller ej och antingen de medför rätt till andel i vinst eller ej. Uttrycket åsyftar även inkomst av varje annat slags fordran samt all annan inkomst som enligt skattelagstiftningen i den avtalsslutande stat från vilken inkomsten härrör jämfästas med inkomst av försträckning.

4. Bestämmelserna i punkterna 1 och 2 tillämpas icke, om mottagaren av röntan har hemvist i en avtalsslutande stat och innehar fast driftställe i den andra avtalsslutande staten från vilken röntan härrör samt den fordran av vilken röntan härflyter äger verkligt samband med det fasta driftstället. I sådant fall tillämpas bestämmelserna i artikel 7.

5. Ränta anses härröra från en avtalsslutande stat, om utbetalaren är denna stat själv, administrativ underavdelning, lokal myndighet eller person med hemvist i denna stat. Om den person som betalar röntan, antingen han har hemvist i en avtalsslutande stat eller ej, innehar fast driftställe i en avtalsslutande stat för vilket upptagits det lån som röntan avser och röntan bestrides av det fasta driftstället, anses dock röntan härröra från den avtalsslutande stat, där det fasta driftstället är beläget.

6. Beträffande sådana fall då särskilda förbindelser mellan utbetalaren och mottagaren eller mellan dem båda och annan person föranleder att det utbetalade räntebeloppet med hänsyn till den skuld, för vilken röntan erlägges, överstiger det belopp som skulle ha avtalats mellan utbetalaren och mottagaren om sådana förbindelser icke förelegat, gäller bestämmelserna i denna artikel endast för sistnämnda belopp. I sådant fall beskattas överskjutande belopp enligt lagstiftningen i vardera avtalsslutande staten med iakttagande av övriga bestämmelser i detta avtal.

Artikel 12

Provision

1. Provision, som härrör från en avtalsslutande stat och som betalas till person med hemvist i den andra avtalsslutande staten, får beskattas i denna andra stat.

2. Provisionen får emellertid beskattas även i den avtalsslutande stat från vilken den härrör i enlighet med denna stats lagstiftning men skatten får icke överstiga 10 procent av provisionens belopp. De behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna skall träffa överenskommelse om sättet för genomförandet av denna begränsning.

3. Med uttrycket "provision" förstås i denna artikel betalning till en mäklare, generalagent eller annan person som enligt skattelagstiftningen i den stat från vilken betalningen härrör jämställs med sådan mäklare eller agent.

4. Bestämmelserna i punkterna 1 och 2 tillämpas icke, om mottagaren av provisionen har hemvist i en avtalsslutande stat och innehar fast driftställe i den andra avtalsslutande staten från vilken provisionen härrör samt den verksamhet som ger upphov till provisionen äger verkligt samband med det fasta driftstället. I sådant fall tillämpas bestämmelserna i artikel 7.

5. Provision anses härröra från en avtalsslutande stat, om utbetalaren är denna stat själv, administrativ underavdelning, lokal myndighet eller person med hemvist i denna stat. Om den person som betalar provisionen, antingen han har hemvist i en avtalsslutande stat eller ej, innehar fast driftställe i en avtalsslutande stat med vilket verksamheten som gav upphov till provisionen äger samband och denna bestrides av det fasta driftstället, anses dock provisionen härröra från den avtalsslutande stat, där det fasta driftstället är beläget.

6. Beträffande sådana fall då särskilda förbindelser mellan utbetalaren och mottagaren eller mellan dem båda och annan person föranleder att det utbetalade provisionsbeloppet med hänsyn till den verksamhet, för vilken provisionen erlägges, överstiger det belopp som skulle ha avtalats mellan utbetalaren och mottagaren om sådana förbindelser icke förelegat, gäller bestämmelserna i denna artikel endast för sistnämnda belopp. I sådant fall beskattas överskjutande belopp enligt lagstiftningen i vardera avtalsslutande staten med iakttagande av övriga bestämmelser i detta avtal.

Artikel 13

Royalty

1. Royalty, som härrör från en avtalsslutande stat och som betalas till

person med hemvist i den andra avtalsslutande staten, får beskattas i denna andra stat.

2. Royaltyn får emellertid beskattas även i den avtalsslutande stat från vilken den härrör i enlighet med denna stats lagstiftning men skatten får icke överstiga 10 procent av royaltyns belopp. De behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna skall träffa överenskommelse om sättet för genomförandet av denna begränsning.

3. Med uttrycket "royalty" förstås i denna artikel varje slag av belopp som betalas såsom ersättning för nyttjandet av eller rätten att nyttja upphovsrätt till litterära, konstnärliga eller vetenskapliga verk, biograffilmer samt filmer och band för radio- och televisionsutsändningar häri inbegripna, patent, varumärke eller liknande egendom eller rätt, mönster eller modell, ritning, hemligt recept eller hemlig fabrikationsmetod samt för nyttjandet av eller rätten att nyttja industriell, kommersiell eller vetenskaplig utrustning eller för upplysningar om erfarenhetsrön av industriell, kommersiell eller vetenskaplig natur.

4. Bestämmelserna i punkterna 1 och 2 tillämpas icke, om mottagaren av royaltyn har hemvist i en avtalsslutande stat och innehar fast driftställe i den andra avtalsslutande staten från vilket royaltyn härrör samt den rätt eller egendom som ger upphov till royaltyn äger verkligt samband med det fasta driftstället. I sådant fall tillämpas bestämmelserna i artikel 7.

5. Royalty anses härröra från en avtalsslutande stat om utbetalaren är denna stat själv, administrativ underavdelning, lokal myndighet eller person med hemvist i denna stat. Om den person som betalar royaltyn, antingen han har hemvist i en avtalsslutande stat eller ej, innehar fast driftställe i en avtalsslutande stat för vilket rätten eller egendomen, som ger upphov till royaltyn, förvärvats och royaltyn bestrides av det fasta driftstället, anses dock royaltyn härröra från den avtalsslutande stat, där det fasta driftstället är beläget.

6. Beträffande sådana fall, då särskilda förbindelser mellan utbetalaren och mottagaren eller mellan dem båda och annan person föranleder att beloppet av utbetalad royalty med hänsyn till det nyttjande, den rätt, egendom eller upplysning för vilken royalty erlägges, överstiger det belopp, som skulle ha avtalats mellan utbetalaren och mottagaren om sådana förbindelser icke förelegat, gäller bestämmelserna i denna artikel endast för sistnämnda belopp. I sådant fall beskattas överskjutande belopp enligt lagstiftningen i vardera avtalsslutande staten med iakttagande av övriga bestämmelser i detta avtal.

Artikel 14

Realisationsvinst

1. Vinst genom överlåtelse av sådan fastighet som avses i artikel 6 punkt 2 liksom vinst genom överlåtelse av aktier eller andra rättigheter i ett bolag, vars huvudsakliga tillgångar utgöres av fastighet, får beskattas i den avtalsslutande stat, där fastigheten är belägen.

2. Vinst genom överlåtelse av lös egendom hänförlig till tillgångar nedlagda i fast driftställe, vilket ett företag i en avtalsslutande stat har i den andra avtalsslutande staten, eller av lös egendom hänförlig till stadigvarande anordning för utövande av fritt yrke, vilken en person med hemvist i en avtalsslutande stat har i den andra avtalsslutande staten, får beskattas i denna andra stat. Motsvarande gäller vinst genom överlåtelse av sådant fast driftställe (för sig eller i samband med överlåtelse av hela företaget) eller sådan stadigvarande anordning. Vinst genom överlåtelse av sådan lös egendom som avses i art. 24 punkt 3 beskattas emellertid endast i den avtalsslutande stat, där sådan lös egendom beskattas enligt nämnda artikel.

3. Vinst genom överlåtelse av annan än i punkterna 1 och 2 angiven egendom beskattas endast i den avtalsslutande stat där överlåtaren har hemvist.

4. Bestämmelserna i punkt 3 av denna artikel berör icke någondera av de avtalsslutande staternas rätt att enligt sin egen lagstiftning beskatta vinst på grund av överlåtelse av aktier i bolag med hemvist i en avtalsslutande stat om överlåtelsen göres av person, som har hemvist i den andra avtalsslutande staten och som haft hemvist i den förstnämnda avtalsslutande staten under någon del av de senaste fem åren före överlåtelsen.

Artikel 15

Fritt yrke

1. Inkomst, som förvärfvas av person med hemvist i en avtalsslutande stat genom utövande av fritt yrke eller annan därmed jämförbar självständig verksamhet, beskattas endast i denna stat, såvida han icke i den andra avtalsslutande staten har en stadigvarande anordning, som regelmässigt står till hans förfogande, eller han vistas där för att utöva sin verksamhet under tidrymd eller tidrymder som sammanlagt överstiger 183 dagar under beskattningsåret. Om han har en sådan stadigvarande anordning eller vistas i den andra avtalsslutande staten under sådan tidrymd eller sådana tidrymder, får inkomsten beskattas i denna andra avtalsslutande stat men endast så stor del därav som är hänförlig till denna anordning eller till sådan tidrymd eller sådana tidrymder.

2. Uttrycket "fritt yrke" inbegriper särskilt självständig vetenskaplig, litterär och konstnärlig verksamhet, uppfostrings- och undervisningsverksamhet samt sådan självständig verksamhet som utövas av läkare, advokater, ingenjörer, arkitekter, tandläkare och revisorer.

Artikel 16

Enskild tjänst

1. Där icke bestämmelserna i artiklarna 17, 19, 20, 21 och 22 föranleder annat, beskattas löner och liknande ersättningar, som person med hemvist i en avtalsslutande stat förvärvar genom anställning, endast i denna stat såvida icke arbetet utföres i den andra avtalsslutande staten. Om arbetet utföres i denna andra stat, får ersättning som uppbäres för arbetet beskattas där.

2. Utan hinder av bestämmelserna i punkt 1 beskattas inkomst, vilken uppbäres av person med hemvist i en avtalsslutande stat för arbete som utföres i den andra avtalsslutande staten, endast i den förstnämnda avtalsslutande staten, under förutsättning att

a) inkomsttagaren vistas i den andra avtalsslutande staten under tidrymd eller tidrymder, som sammanlagt icke överstiger 183 dagar under beskattningsåret, och

b) ersättningen betalas av eller på uppdrag av arbetsgivare, som ej har hemvist i den andra avtalsslutande staten, samt

c) ersättningen icke såsom omkostnad belastar fast driftställe eller stadigvarande anordning, som arbetsgivaren har i den andra avtalsslutande staten.

3. Utan hinder av föregående bestämmelser i denna artikel får inkomst av arbete, som utförts ombord på fartyg, luftfartyg, järnvägs- eller landsvägsfordon i internationell trafik, beskattas i den avtalsslutande stat där företaget har sin verkliga ledning. Om person med hemvist i Sverige uppbär inkomst av arbete, vilket utföres ombord på luftfartyg som användes i internationell trafik av luftfartskonsortiet Scandinavian Airlines System (SAS), beskattas inkomsten endast i Sverige.

Artikel 17

Styrelsearvoden

Styrelsearvoden och liknande ersättningar, som uppbäres av person med hemvist i en avtalsslutande stat i egenskap av styrelseledamot i bolag med hemvist i den andra avtalsslutande staten, får beskattas i denna andra stat.

Artikel 18

Artister och idrottsmän

1. Utan hinder av bestämmelserna i artiklarna 15 och 16 får inkomst, som teater- eller filmskådespelare, radio- eller televisionartister, musiker och idrottsmän och liknande yrkesutövare förvärvar genom sin personliga verksamhet i denna egenskap, beskattas i den avtalsslutande stat där verksamheten utövas.

2. I fall då inkomst genom personligt arbete, som utföres av artist eller professionell idrottsman, icke tillfaller artisten eller idrottsmannen själv utan annan person, får denna inkomst, utan hinder av bestämmelserna i artiklarna 7, 15 och 16, beskattas i den avtalsslutande stat där artisten eller idrottsmannen utför arbetet.

3. Inkomst, som förvärvas genom sådan verksamhet och som utövas inom ramen för avtal om kulturutbyte mellan de avtalsslutande staterna, skall vara undantagen från beskattning i den stat där verksamheten utövas.

Artikel 19

Pensioner och utbetalningar enligt bestämmelser om allmän socialförsäkring

1. Där icke bestämmelserna i artikel 20 punkt 2 föranleder annat, beskattas pensioner och liknande ersättningar, som utbetalas till person med hemvist i en avtalsslutande stat i anledning av tidigare anställning, endast i denna stat.

2. Utan hinder av bestämmelserna i punkt 1 får utbetalningar enligt allmän socialförsäkringslagstiftning i en avtalsslutande stat beskattas i denna stat.

3. Livräntor och andra liknande periodiska utbetalningar till person med hemvist i en avtalsslutande stat beskattas endast i denna stat.

Artikel 20

Allmän tjänst

1. a) Ersättning (med undantag för pension), som betalas av en avtalsslutande stat, dess administrativa underavdelningar eller lokala myndigheter till fysisk person på grund av arbete som utföres i denna stats, dess administrativa underavdelningars eller lokala myndigheters tjänst, beskattas endast i denna stat.

b) Sådan ersättning beskattas emellertid endast i den andra avtalsslutande staten, om arbetet utföres i denna andra stat och mottagaren är en person med hemvist i denna stat som

1) är medborgare i denna stat eller

2) icke erhöill hemvist där endast för att utföra arbetet där.

2. a) Pension, som betalas av – eller från fonder inrättade av – en avtalsslutande stat, dess administrativa underavdelningar eller lokala myndigheter till fysisk person på grund av arbete som utförts i denna stats, dess administrativa underavdelningars eller lokala myndigheters tjänst, beskattas endast i denna stat.

b) Sådan pension beskattas emellertid endast i den andra avtalsslutande staten, om mottagaren av pensionen är medborgare och har hemvist i denna stat.

3. Bestämmelserna i artiklarna 16, 17 och 19 tillämpas på ersättning och pension, som utbetalas på grund av arbete utfört i samband med rörelse som bedrivs av en avtalsslutande stat, dess administrativa underavdelningar eller lokala myndigheter.

Artikel 21

Professorer och lärare

1. En professor eller lärare, som vistas i en avtalsslutande stat under en tidrymd icke överstigande två år i syfte att bedriva undervisning eller forskning vid universitet, högskola, skola eller annan undervisningsanstalt i denna avtalsslutande stat och som har – eller omedelbart före vistelsen hade – hemvist i den andra avtalsslutande staten, är befriad från skatt i den förstnämnda avtalsslutande staten på ersättning, som han uppstår för sådan undervisning eller forskning, om ersättningen är skattepliktig i den andra avtalsslutande staten.

2. Bestämmelserna i punkt 1 tillämpas icke på inkomst genom forskning, om forskningen sker, icke i allmänt intresse utan företrädesvis till gagn för en eller flera personers privata intressen.

Artikel 22

Studerande och praktikanter

1. Studerande eller affärs- eller hantverkspraktikant som vistas i en avtalsslutande stat utslutande för sin undervisning eller utbildning och som har – eller omedelbart före vistelsen i denna stat hade – hemvist i den andra avtalsslutande staten, är befriad från skatt i den förstnämnda avtalsslutande staten på belopp som han erhåller för sitt uppehälle, sin undervisning eller utbildning, under förutsättning att beloppen utbetalas till honom från källa utanför denna förstnämnda stat.

2. Studerande vid universitet eller annan undervisningsanstalt i en av-

talsslutande stat, som under tillfällig vistelse i den andra avtalsslutande staten innehar anställning i denna stat under en tidrymd av högst 100 dagar under ett och samma kalenderår för att erhålla praktisk erfarenhet i anslutning till studierna, beskattas i sistnämnda stat endast för den del av inkomsten av anställningen som överstiger 1 500 svenska kronor per kalendermånad eller motsvärdet i rumänsk valuta. Skattebefrielse enligt denna punkt medges dock med ett sammanlagt belopp av högst 4 500 svenska kronor eller motsvärdet i rumänsk valuta. Belopp för vilket skattefrihet erhålles enligt denna punkt innefattar personliga avdrag för ifrågavarande kalenderår.

3. Ersättning, vilken studerande eller affärs- eller hantverkspraktikant som har eller tidigare haft hemvist i en avtalsslutande stat och som vistas i den andra avtalsslutande staten huvudsakligen för sin undervisning eller utbildning uppbär på grund av anställning i den andra avtalsslutande staten, beskattas icke i denna andra stat, om ersättningen icke under något beskattningsår överstiger 6 000 svenska kronor eller motsvärdet i rumänsk valuta.

Skattebefrielse medges endast för den tid, som skäligen erfordras eller vanligtvis åtgår för att fullborda studierna eller utbildningen i fråga, men får icke i något fall avse längre tidrymd än tre på varandra följande år.

4. De behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna skall träffa överenskommelse om tillämpningen av bestämmelserna i punkterna 2 och 3. De behöriga myndigheterna kan också träffa överenskommelse om sådan ändring av där omnämnda belopp som finnes skäligen med hänsyn till förändring i penningvärde, ändrad lagstiftning i en avtalsslutande stat eller andra liknande omständigheter.

Artikel 23

Övriga inkomster

Inkomst, beträffande vilken det icke meddelats någon uttrycklig bestämmelse i föregående artiklar i avtalet och som uppbäres av person med hemvist i en avtalsslutande stat, beskattas endast i denna stat, oavsett varifrån inkomsten härrör.

Artikel 24

Förmögenhet

1. Förmögenhet bestående av sådan fastighet som avses i artikel 6 punkt 2 får beskattas i den avtalsslutande stat där fastigheten är belägen.

2. Förmögenhet bestående av lös egendom, som är hänförlig till tillgång-

ar nedlagda i ett företags fasta driftställe eller av lös egendom, som ingår i en stadigvarande anordning för utövande av fritt yrke, får beskattas i den avtalsslutande stat där det fasta driftstället eller den stadigvarande anordningen är belägen.

3. Fartyg, luftfartyg, järnvägs- eller landsvägsfordon som användes i internationell trafik, samt lös egendom, som är hänförlig till användningen av sådana fartyg, luftfartyg, järnvägs- eller landsvägsfordon beskattas endast i den avtalsslutande stat där företaget har sin verkliga ledning.

4. Alla andra slag av förmögenhet, som innehas av person med hemvist i en avtalsslutande stat, beskattas endast i denna stat.

Artikel 25

Undvikande av dubbelbeskattning

1. Om person med hemvist i en avtalsslutande stat uppstår inkomst eller innehar förmögenhet, som enligt bestämmelserna i detta avtal får beskattas i den andra avtalsslutande staten skall, såvida icke bestämmelserna i punkterna 2 och 4 föranleder annat, den förstnämnda avtalsslutande staten,

a) från vederbörande persons inkomstskatt avräkna ett belopp motsvarande den inkomstskatt som erlagts i den andra avtalsslutande staten;

b) från vederbörande persons förmögenhetsskatt avräkna ett belopp motsvarande den förmögenhetsskatt som erlagts i den andra avtalsslutande staten.

2. I fall då befrielse eller nedsättning meddelats i fråga om rumänsk skatt som enligt artikel 7 kan utgå på inkomst vilken förvärfvas av fast driftställe som person med hemvist i Sverige har i Rumänien skall, vid tillämpningen i Sverige av punkt 1 a), avräkning mot svensk skatt ske med ett belopp motsvarande den skatt som skulle ha tagits ut i Rumänien om sådan befrielse eller nedsättning icke meddelats. Bestämmelserna i denna punkt tillämpas beträffande de första tio åren under vilka detta avtal är tillämpligt. Efter utgången av denna period skall de behöriga myndigheterna överlägga med varandra, i syfte att avgöra om bestämmelserna i denna punkt skall äga fortsatt tillämpning.

3. Avräkningsbeloppet enligt punkterna 1 eller 2 skall emellertid icke överstiga beloppet av den del av inkomstskatten respektive förmögenhetsskatten, beräknad utan sådan avräkning, som belöper på den inkomst eller den förmögenhet som får beskattas i den andra avtalsslutande staten.

4. Om person med hemvist i en avtalsslutande stat uppstår inkomst eller innehar förmögenhet som enligt bestämmelserna i detta avtal beskattas

endast i den andra avtalsslutande staten, får den förstnämnda avtalsslutande staten inräkna inkomsten eller förmögenheten i beskattningsunderlaget men skall från skatten på inkomsten eller förmögenheten avräkna den del av inkomstskatten respektive förmögenhetsskatten som belöper på den inkomst som förvärvats från den andra avtalsslutande staten eller den förmögenhet som innehas där.

Artikel 26

Förbud mot diskriminering

1. Medborgare i en avtalsslutande stat skall, oavsett om de har hemvist i en avtalsslutande stat eller ej, icke i den andra avtalsslutande staten bli föremål för någon beskattning eller något därmed sammanhängande skattekrav av annat slag eller mer tyngande än medborgarna i denna andra stat under samma förhållanden är eller kan bli underkastade.

2. Beskattningen av fast driftställe, som företag i en avtalsslutande stat har i den andra avtalsslutande staten, skall i denna andra stat icke vara mindre fördelaktig än beskattningen av företag i denna stat, som bedriver samma verksamhet.

3. Utom i de fall då artikel 9, artikel 11 punkt 6, artikel 12 punkt 6 eller artikel 13 punkt 6 tillämpas, skall ränta, provision, royalty eller annan utbetalning från ett företag i en avtalsslutande stat till person med hemvist i den andra avtalsslutande staten vara avdragsgill vid beräkningen av beskattningsbar vinst för sådant företag på samma villkor som motsvarande utbetalning till person med hemvist i den förstnämnda staten.

På samma sätt skall skuld, som företag i en avtalsslutande stat har till person med hemvist i den andra avtalsslutande staten, vid beräkningen av företagets beskattningsbara förmögenhet vara avdragsgill som om skulden innehafts till person med hemvist i den förstnämnda staten.

4. Företag i en avtalsslutande stat, vilkas kapital helt eller delvis äges eller kontrolleras, direkt eller indirekt, av en eller flera personer med hemvist i den andra avtalsslutande staten, skall icke i den förstnämnda avtalsslutande staten bli föremål för någon beskattning eller något därmed sammanhängande skattekrav, som är av annat slag eller mer tyngande än den beskattning och därmed sammanhängande skattekrav, som andra liknande företag i denna förstnämnda stat är eller kan bli underkastade.

5. I denna artikel avser uttrycket "beskattning" skatter av varje slag och beskaffenhet.

Artikel 27

Förfarandet vid ömsesidig överenskommelse

1. Om person med hemvist i en avtalsslutande stat gör gällande, att i en avtalsslutande stat eller i båda staterna vidtagits åtgärder, som för honom medför eller kommer att medföra en mot detta avtal stridande beskattning, äger han – utan att detta påverkar hans rätt att använda sig av de rättsmedel som finns i dessa staters interna rättsordning – göra framställning i saken hos den behöriga myndigheten i den avtalsslutande stat, där han har hemvist. Sådan framställning skall göras inom tre år från den tidpunkt då personen i fråga fick vetskap om den åtgärd som givit upphov till beskattning som strider mot avtalet.

2. Om denna behöriga myndighet finner framställningen grundad men ej själv kan få till stånd en tillfredsställande lösning, skall myndigheten söka lösa frågan genom ömsesidig överenskommelse med den behöriga myndigheten i den andra avtalsslutande staten i syfte att undvika en mot detta avtal stridande beskattning. Överenskommelse som träffats skall genomföras utan hinder av tidsfrister i de avtalsslutande staternas interna lagstiftning.

3. De behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna skall genom ömsesidig överenskommelse söka avgöra svårigheter eller tvivelsmål som uppkommer rörande tolkningen eller tillämpningen av detta avtal. De kan även överlägga i syfte att undanröja dubbelbeskattning i sådana fall som ej omfattas av detta avtal.

4. De behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna kan träda i direkt förbindelse med varandra för att träffa överenskommelse i de fall som angivits i föregående punkter. Om muntliga överläggningar anses underlätta en överenskommelse, kan sådana överläggningar äga rum inom ramen för en kommission bestående av representanter för de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna.

Artikel 28

Utbyte av upplysningar

1. De behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna skall utbyta sådana upplysningar som är nödvändiga för att tillämpa detta avtal och för att genomföra bestämmelserna i de avtalsslutande staternas lagstiftning beträffande skatter, som avses i detta avtal, i den utsträckning beskattningen enligt denna lagstiftning står i överensstämmelse med detta avtal. De utbytta upplysningarna skall behandlas som hemliga och får icke yppas för

andra personer eller myndigheter än sådana som handlägger taxering eller uppbörd av skatter som omfattas av detta avtal.

2. Bestämmelserna i punkt 1 skall icke anses medföra skyldighet för en avtalsslutande stat:

a) att vidtaga förvaltningsåtgärder, som strider mot lagstiftning eller administrativ praxis i denna stat eller i den andra avtalsslutande staten,

b) att lämna upplysningar, som icke är tillgängliga enligt lagstiftningen eller under sedvanlig tjänsteutövning i denna stat eller i den andra avtalsslutande staten,

c) att lämna upplysningar, som skulle röja affärshemlighet, industri-, handels- eller yrkeshemlighet eller i näringsverksamhet nyttjat förfaringsätt, eller upplysningar, vilkas överlämnande skulle strida mot allmänna hänsyn.

Artikel 29

Diplomatiska och konsulära befattningshavare

Detta avtal påverkar icke de privilegier i beskattningshänseende, som enligt folkrättens allmänna regler eller stadganden i särskilda överenskommelser tillkommer diplomatiska eller konsulära befattningshavare.

Artikel 30

Ikraftträdande

1. Detta avtal skall ratificeras och ratifikationshandlingarna utväxlas i Bukarest snarast möjligt¹.

2. Detta avtal träder i kraft med utväxlingen av ratifikationshandlingarna och dess bestämmelser tillämpas:

a) I Sverige:

Beträffande inkomst, som förvärvas den 1 januari det år utväxlingen äger rum eller senare samt beträffande förmögenhet som innehas vid utgången av det år under vilket utväxlingen äger rum eller senare.

b) I Rumänien:

Beträffande inkomst, som förvärvas den 1 januari det år utväxlingen äger rum eller senare.

Artikel 31

Upphörande

Detta avtal förblir i kraft utan tidsbegränsning men envar av de avtalsslutande staterna äger att – senast den 30 juni under ett kalenderår, som

¹ Ratifikationshandlingarna utväxlades den 8 december 1978.

börjar efter utgången av en tidrymd av fem år efter dagen för avtalets ikraftträdande – på diplomatisk väg skriftligen uppsäga avtalet hos den andra avtalslutande staten. I händelse av sådan uppsägning tillämpas avtalet sista gången:

a) I Sverige:

Beträffande skatt på inkomst förvärvad under det år uppsägning sker samt beträffande skatt på förmögenhet som innehas vid utgången av det år uppsägning sker.

b) I Rumänien:

Beträffande skatt på inkomst förvärvad under det år uppsägning sker.

Till bekräftelse härav har undertecknade, därtill vederbörligen bemyndigade, undertecknat detta avtal och försett detsamma med sina sigill.

Som skedde i Stockholm den 22 december 1976 i två exemplar på svenska, rumänska och engelska språken, vilka tre texter äga lika vitsord. I fall av tvist om tolkningen av bestämmelserna i detta avtal skall den engelska texten äga företräde.

(Namnunderskrifter)

Protokoll

Vid undertecknandet av avtalet mellan Konungariket Sverige och Socialistiska Republiken Rumänien för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och förmögenhet har undertecknade överenskommit, att följande bestämmelser skall utgöra en integrerande del av avtalet.

Till artikel 12

Vid beräkning av det belopp som enligt artikel 12 punkt 2 får beskattas skall avdrag medges för kostnader hänförliga till den utbetalade provisionen. Sådant avdrag skall medges med ett belopp motsvarande 50 procent av provisionens bruttobelopp.

Till bekräftelse härav har undertecknade, därtill vederbörligen bemyndigade, undertecknat detta avtal och försett detsamma med sina sigill.

Som skedde i Stockholm den 22 december 1976 i två exemplar på svenska, rumänska och engelska språken, vilka tre texter äga lika vitsord. I fall av tvist om tolkningen av bestämmelserna i detta avtal skall den engelska texten äga företräde.

(Namnunderskrifter)

Tillämpningsföreskrifter

I förordningen 1979: 57 har föreskrivits att följande anvisningar skall iakttas vid tillämpning av avtalet och protokollet.

Anvisningar

A. Allmänna anvisningar

Frågan huruvida och i vilken omfattning en person är skattskyldig i Sverige avgörs i första hand med ledning av de svenska skatteförfattningarna. Om enligt dessa författningar skattskyldighet inte föreligger, kan sådan ej heller inträda på grund av avtalet. I den mån avtalet innebär inskränkning av den skattskyldighet i Sverige, som föreskrivs i de svenska skatteförfattningarna, skall avtalet däremot lända till efterrättelse.

Även om enligt avtalet skattskyldigs inkomst eller förmögenhet helt eller delvis skall vara undantagen från beskattning i Sverige, skall den skattskyldige lämna alla de uppgifter till ledning för taxeringen som han annars varit skyldig att lämna.

Om skattskyldig kan visa att åtgärd som beskattningsmyndighet eller domstol vidtagit har medfört eller kommer att medföra beskattning som strider mot avtalets bestämmelser, får han enligt art. 27 punkt 1 göra framställning om rättelse. Sådan framställning görs hos regeringen och bör inges snarast möjligt efter det den skattskyldige erhöll kännedom om den avtalsstridiga beskattningen.

Sådan prövning av avtalets tillämpning som avses i föregående stycke kan påkallas av fysisk person, som är bosatt eller stadigvarande vistas i Sverige samt av svensk juridisk person.

De flesta inkomstslagen är särskilt behandlade i avtalet. Några speciella arter av inkomst – t. ex. vissa slag av periodiskt understöd – är dock ej nämnda i avtalet. I sådana fall tillämpas art. 23.

Vissa slag av förmögenhet är särskilt behandlade i art. 24 punkterna 1–3. I övrigt sker beskattningen enligt art. 24 punkt 4. Jfr även art. 25.

B. Särskilda anvisningar

till art. 1 och 4.

Avtalets bestämmelser är i allmänhet tillämpliga endast på fysiska och juridiska personer som har hemvist i Sverige eller Rumänien.

Huruvida fysisk eller juridisk person skall anses ha hemvist i endera staten avgörs i första hand med ledning av lagstiftningen i denna stat. I art.

4 punkterna 2 och 3 regleras fall av s. k. dubbel bosättning, dvs. fall där den skattskyldige enligt svenska beskattningsregler anses bosatt i Sverige och enligt rumänska beskattningsregler anses bosatt i Rumänien. Vid tillämpningen av avtalet skall i sådana fall den skattskyldige anses ha hemvist endast i den avtalsslutande stat i vilken han har hemvist enligt nämnda avtalsbestämmelser.

Person, som avses i 69 § kommunalskattelagen (1928: 370), 17 § lagen (1947: 576) om statlig inkomstskatt och 17 § lagen (1947: 577) om statlig förmögenhetsskatt, skall vid tillämpning av art. 4 anses bosatt i Sverige, såvitt fråga är om svensk beskickning eller lönat svenskt konsulat i Rumänien.

Person, som avses i 70 § 1 mom. kommunalskattelagen (1928: 370), 18 § 1 mom. lagen (1947: 576) om statlig inkomstskatt och 18 § lagen (1947: 577) om statlig förmögenhetsskatt, skall vid tillämpning av art. 4 anses bosatt i Rumänien, såvitt fråga är om rumänsk beskickning eller lönat rumänskt konsulat i Sverige.

till art. 2.

Avtalet gäller de skatter som anges i art. 2. Angående annan beskattning se dock art. 26 punkt 5.

till art. 6.

Enligt svensk skattelagstiftning beskattas inkomst som härrör från fastighet i vissa fall som inkomst av rörelse [jfr bl. a. 27 § kommunalskattelagen (1928: 370)]. Inkomst som omfattas av art. 6 beskattas emellertid alltid i den stat där fastigheten är belägen. Denna regel gäller även beträffande royalty från fastighet eller för nyttjandet av eller rätten att nyttja gruva, källa eller annan naturtillgång.

Annan royalty beskattas enligt art. 13.

till art. 7.

Inkomst av rörelse, som bedrivs från fast driftställe, beskattas i regel enligt art. 7. Vad som förstås med uttrycket "fast driftställe" anges i art. 5.

Om fysisk eller juridisk person med hemvist i Sverige bedriver rörelse från fast driftställe i Rumänien, får den till verksamheten vid driftstället hänförliga inkomsten beskattas i Sverige men rumänsk skatt på inkomsten avräknas från den svenska skatten enligt art. 25 punkterna 1 och 3. I fråga om avräkning i vissa fall av rumänsk skatt som eftergivits (art. 25 punkt 2) samt förfarandet vid avräkningen hänvisas till anvisningspunkten 2 till art. 25.

Inkomst av rörelse, som fysisk eller juridisk person med hemvist i Rumänien bedriver från fast driftställe i Sverige, beräknas enligt art. 7 punkterna 2 och 3. Till grund för inkomstberäkningen bör läggas i första hand den särskilda bokföring som kan ha förts vid det fasta driftstället. I mån av behov skall denna bokföring justeras så att inkomstberäkningen sker i enlighet med den i nämnda bestämmelser angivna principen. Avdrag medges för så stor del av huvudkontorets allmänna omkostnader som skäligen kan anses belöpa på det fasta driftstället.

Om inkomst av internationella transporter finns särskilda bestämmelser i art. 8.

till art. 8.

Inkomst av sjöfart, luftfart, järnvägs- eller landsvägstransport i internationell trafik beskattas enligt art. 8 punkt 1 endast i den stat där företaget har sin verkliga ledning.

till art. 9.

Art. 9 innehåller en allmän regel om omräkning av vinstfördelningen mellan koncernföretag. För Sveriges del kan omräkning vid taxering ske enligt 43 § 1 mom. kommunalskattelagen (1928: 370).

Äger sådan omräkning rum mellan företag i Sverige och Rumänien, skall skattechefen anmäla detta till regeringen och i korthet redogöra för vad som förekommit.

till art. 10.

1. Vad som förstås med uttrycket "utdelning" anges i art. 10 punkt 3.

2. När fysisk eller juridisk person med hemvist i Sverige uppbär utdelning från bolag med hemvist i Rumänien och utdelningen inte är hänförlig till andel, som äger verkligt samband med fast driftställe som den utdelningsberättigade har i Rumänien, iakttas bestämmelserna i andra och tredje styckena.

Om utdelningen uppbärs av aktiebolag eller ekonomisk förening, är utdelningen undantagen från beskattning i Sverige i den mån art. 10 punkt 4 föranleder det. De svenska bestämmelserna om befrielse från skattskyldighet för utdelning som avses i art. 10 punkt 4 finns i 54 § kommunalskattelagen (1928: 370) och 7 § lagen (1947: 576) om statlig inkomstskatt. Frågan om avdrag för ränta på skuld, som belöper på aktier eller andelar i det rumänska bolaget, bedöms vid tillämpningen av 39 § 1 mom. kommunalskattelagen (1928: 370) som om utdelning, för vilken skattefrihet åtnjuts

enligt avtalet, hade undantagits från skatteplikt enligt 54 § samma lag.

I övriga fall beräknas svensk skatt på utdelningens bruttobelopp utan avdrag för rumänsk skatt. Avdrag medges dock i vanlig ordning för förvaltningskostnader och ränta på skuld som belöper på utdelningen. Svensk skatt på utdelningen nedsätts enligt art. 25 punkterna 1 och 3 genom avräkning av rumänsk skatt som uttagits enligt art. 10 punkt 2. Den rumänska skatten får därvid inte överstiga 10% av utdelningens bruttobelopp. I fråga om förfarandet vid avräkningen hänvisas till anvisningspunkten 2 till art. 25.

3. När fysisk eller juridisk person med hemvist i Sverige uppbär utdelning från bolag med hemvist i Rumänien och utdelningen är hänförlig till andel, som äger verkligt samband med fast driftställe som den utdelningsberättigade har i Rumänien, tillämpas art. 7. Utdelningen skall, om inte annat gäller på grund av art. 10 punkt 4, i detta fall beskattas i Sverige men rumänsk skatt på utdelningen avräknas från den svenska skatten enligt art. 25 punkterna 1 och 3. I fråga om avräkning i vissa fall av rumänsk skatt som eftergivits (art. 25 punkt 2) samt förfarandet vid avräkningen hänvisas till anvisningspunkten 2 till art. 25.

4. När aktiebolag i Sverige verkställer utdelning till fysisk eller juridisk person med hemvist i Rumänien och utdelningen inte är hänförlig till andel som äger verkligt samband med fast driftställe som den utdelningsberättigade har i Sverige, uttages kupongskatt med 10% av utdelningens bruttobelopp. Utdelning från svensk ekonomisk förening beskattas i sådant fall enligt 6 § 1 mom. a eller c lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt men den statliga inkomstskatten får inte överstiga 10% av utdelningens bruttobelopp. Vid taxering till statlig inkomstskatt för utdelning från svensk ekonomisk förening skall taxeringsnämnd i deklaration anteckna de uppgifter som behövs för debitering. Längdförande myndighet svarar för att sådan anteckning förs över till inkomst- och debiteringslängderna.

Angående förfarandet vid nedsättning av svensk skatt på utdelning tillämpas i övrigt särskilda bestämmelser.

Om den utdelningsberättigade har fast driftställe i Sverige och utdelningen är hänförlig till andel, som äger verkligt samband med det fasta driftstället, tillämpas art. 7. I sådant fall gäller inte ovan angivna regler om begränsning av svensk skatt på utdelning.

till art. 11.

1. Ränta som utbetalas från Rumänien till fysisk eller juridisk person med hemvist i Sverige beskattas här.

Är räntan inte hänförlig till fordran som äger verkligt samband med fast driftställe som inkomsttagaren har i Rumänien, beräknas svensk skatt på räntans bruttobelopp utan avdrag för rumänsk skatt. Avdrag medges dock i vanlig ordning för förvaltningskostnader etc. Svensk skatt på räntan nedsätts enligt art. 25 punkterna 1 och 3 genom avräkning av rumänsk skatt, som uttagits enligt art. 11 punkt 2. Den rumänska skatten får därvid inte överstiga 10 % av räntans belopp. I fråga om förfarandet vid avräkningen hänvisas till anvisningspunkten 2 till art. 25.

Är räntan hänförlig till fordran som äger verkligt samband med fast driftställe som inkomsttagaren har i Rumänien, tillämpas art. 7. Rumänsk skatt på räntan avräknas i sådant fall från den svenska skatten enligt art. 25 punkterna 1 och 3. I fråga om avräkning i vissa fall av rumänsk skatt som eftergivits (art. 25 punkt 2) samt förfarandet vid avräkningen hänvisas till anvisningspunkten 2 till art. 25.

2. Ränta, som utbetalas från Sverige till fysisk eller juridisk person med hemvist i Rumänien, kan enligt gällande skatteförfattningar inte beskattas i Sverige. Detta gäller dock endast beträffande ränta som utgör inkomst i förvärvskällan kapital. Är räntan att hänföra till inkomst av rörelse [jfr punkt 2 av anvisningarna till 28 § kommunalskattelagen (1928: 370)], beskattas räntan i Sverige, under förutsättning att räntan är hänförlig till fordran, som äger verkligt samband med fast driftställe eller stadigvarande anordning som inkomsttagaren har i Sverige.

till art. 12.

1. Vad som förstås med uttrycket "provision" anges i art. 12 punkt 3.

2. Provision, som utbetalas från Rumänien till fysisk eller juridisk person med hemvist i Sverige, beskattas här.

Har den verksamhet som ger upphov till provisionen inte verkligt samband med fast driftställe som inkomsttagaren har i Rumänien, beräknas svensk skatt på provisionens bruttobelopp utan avdrag för rumänsk skatt. Avdrag medges dock i vanlig ordning för kostnader. Svensk skatt på provisionen nedsätts enligt art. 25 punkterna 1 och 3 genom avräkning av rumänsk skatt, som uttagits enligt art. 12 punkt 2. Den rumänska skatten får därvid inte överstiga 10 % av provisionens belopp efter avdrag för kostnader hänförliga till den utbetalade provisionen. Sådant avdrag skall enligt det till avtalet fogade protokollet medges med ett belopp motsvarande 50 % av provisionens bruttobelopp. I fråga om förfarandet vid avräkningen hänvisas till anvisningspunkten 2 till art. 25.

Har den verksamhet som ger upphov till provisionen verkligt samband

med fast driftställe som inkomsttagaren har i Rumänien, tillämpas art. 7. Rumänsk skatt på provisionen avräknas i sådant fall från den svenska skatten enligt art. 25 punkterna 1 och 3. I fråga om avräkning i vissa fall av rumänsk skatt som eftergivits (art. 25 punkt 2) samt förfarandet vid avräkningen hänvisas till anvisningspunkten 2 till art. 25.

3. Provision, som utbetalas från Sverige till fysisk eller juridisk person med hemvist i Rumänien, beskattas i Sverige, om det kan ske enligt gällande beskattningsregler. Om inte fall som avses i art. 12 punkt 4 föreligger, får emellertid summan av den statliga och kommunala inkomstskatt som belöper på provisionen enligt art. 12 punkt 2 inte överstiga 10 % av provisionens belopp. Vid tillämpningen av denna maximeringsregel iakttas bestämmelserna i följande stycke.

Vid beräkning av det belopp som får beskattas skall avdrag i vanlig ordning medges för kostnader hänförliga till den utbetalade provisionen. För det fall att dessa kostnader understiger 50 % av provisionens bruttobelopp skall sådant avdrag enligt det till avtalet fogade protokollet ändock medges med ett belopp motsvarande 50 % av provisionens bruttobelopp. Om inkomsttagaren uppbär även annan inkomst från Sverige än provisionen, anses på provisionen belöpa så stor andel av hela den statliga inkomstskatten som provisionen – efter avdrag för kostnader som nyss angivits – utgör av inkomsttagarens sammanlagda inkomst av olika förvärvskällor. Taxeringsnämnd skall i deklaration anteckna provisionens bruttobelopp och i förekommande fall den nyss angivna delen av den statliga inkomstskatten samt ange dels att summan av den enligt allmänna regler uträknade och på provisionen belöpande statliga och kommunala inkomstskatten skall, om den överstiger 10 % av provisionens belopp, nedsättas med det överskjutande beloppet, dels att den kommunala inkomstskatten får nedbringas endast i den mån det överskjutande beloppet överstiger den statliga inkomstskatten. Längdförande myndighet svarar för att sådan anteckning förs över till inkomst- och debiteringslängderna.

Exempel: En person med hemvist i Rumänien uppbär provision från Sverige med ett bruttobelopp av 10 000 kronor. Till provisionen hänförliga kostnader uppgår till 5 000 kronor. Den skattskyldige antas vidare uppbära i Sverige skattepliktig nettointäkt av andra förvärvskällor med ett belopp av 10 000 kronor och vid taxeringen till statlig inkomstskatt åtnjuta allmänna avdrag med 1 000 kronor. Den till statlig inkomstskatt taxerade inkomsten blir sålunda $(5\,000 + 10\,000 - 1\,000 =)$ 14 000 kronor. I deklarationen antecknas: "Enligt avtalet med Rumänien skall den statliga resp. den kommunala inkomstskatten nedsättas med det belopp varmed summan av

$\frac{5\,000}{15\,000}$ av hela den statliga inkomstskatten och den kommunala inkomstskatt, som belöper på 5 000 kronor, överstiger 10% av 5 000 kronor. Den kommunala inkomstskatten får nedbringas endast i den mån det överskjutande beloppet överstiger $\frac{5\,000}{15\,000}$ av hela den statliga inkomstskatten.”

till art. 13.

1. Beträffande beskattning av sådan royalty som avses i art. 13 punkt 3 gäller följande.

Royalty, som utbetalas från Rumänien till fysisk eller juridisk person med hemvist i Sverige, beskattas här.

Är royaltyn inte hänförlig till rätt eller egendom, som äger verkligt samband med fast driftställe som inkomsttagaren har i Rumänien, beräknas svensk skatt på royaltyns bruttobelopp utan avdrag för rumänsk skatt. Avdrag medges dock i vanlig ordning för kostnader. Svensk skatt på royaltyn nedsätts enligt art. 25 punkterna 1 och 3 genom avräkning av rumänsk skatt som uttagits enligt art. 13 punkt 2. Denna skatt får inte överstiga 10% av royaltyns bruttobelopp.

Är royaltyn hänförlig till rätt eller egendom, som äger verkligt samband med fast driftställe som inkomsttagaren har i Rumänien, tillämpas art. 7. Rumänsk skatt på royaltyn avräknas i sådant fall från den svenska skatten enligt art. 25 punkterna 1 och 3. I fråga om avräkning i vissa fall av rumänsk skatt som eftergivits (art. 25 punkt 2) samt förfarandet vid avräkningen hänvisas till anvisningspunkten 2 till art. 25.

Royalty, som utbetalas från Sverige till fysisk eller juridisk person med hemvist i Rumänien, beskattas i Sverige enligt 28 § 1 mom. tredje stycket och punkt 3 av anvisningarna till 53 § kommunalskattelagen (1928:370) jämfört med 2 och 3 §§ lagen (1947:576) om statlig inkomstskatt. Om inte fall som avses i art. 13 punkt 4 föreligger, får emellertid summan av den statliga och kommunala inkomstskatt som belöper på royaltyn enligt art. 13 punkt 2 inte överstiga 10% av royaltyns bruttobelopp. Vid tillämpningen av denna maximeringsregel iakttas bestämmelserna i följande stycke.

Om inkomsttagaren uppbär även annan inkomst från Sverige än royaltyn, anses på royaltyn belöpa så stor andel av hela den statliga inkomstskatten som royaltyn – efter avdrag för kostnader som är hänförliga till royaltyn – utgör av inkomsttagarens sammanlagda inkomst av olika förvärvskällor. Taxeringsnämnd skall i deklaration anteckna royaltyns bruttobelopp och i förekommande fall den nyss angivna delen av den statliga inkomstskatten samt ange dels att summan av den enligt allmänna regler

uträknade och på royaltyn belöpande statliga och kommunala inkomstskatten skall, om den överstiger 10 % av royaltyns bruttobelopp, nedsättas med det överskjutande beloppet, dels att den kommunala inkomstskatten får nedbringas endast i den mån det överskjutande beloppet överstiger den statliga inkomstskatten. Längdförande myndighet svarar för att sådan anteckning förs över till inkomst- och debiteringslängderna.

Exempel: En person med hemvist i Rumänien uppbär royalty från Sverige med ett bruttobelopp av 10 000 kronor. Till royaltyn hänförliga avdragsgilla kostnader uppgår till 500 kronor. Den skattskyldige antas vidare uppbära i Sverige skattepliktig nettointäkt av andra förvärvskällor med ett belopp av 5 000 kronor och vid taxeringen till statlig inkomstskatt åtnjuta allmänna avdrag med 1 000 kronor. Den till statlig inkomstskatt taxerade inkomsten blir sålunda $(9\,500 + 5\,000 - 1\,000 =)$ 13 500 kronor. I deklarationen antecknas: ”Enligt avtalet med Rumänien skall den statliga resp. den kommunala inkomstskatten nedsättas med det belopp varmed summan av $\frac{9\,500}{14\,500}$ av hela den statliga inkomstskatten och den kommunala inkomstskatt, som belöper på 9 500 kronor, överstiger 10 % av 10 000 kronor. Den kommunala inkomstskatten får nedbringas endast i den mån det överskjutande beloppet överstiger $\frac{9\,500}{14\,500}$ av hela den statliga inkomstskatten.”

2. Royalty eller annat belopp, som utbetalas såsom ersättning för nyttjandet av gruva, källa eller annan naturtillgång, beskattas enligt art. 6.

till art. 14.

Vinst, som fysisk eller juridisk person med hemvist i Rumänien förvärvat genom avyttring av fastighet i Sverige eller aktier i bolag vars väsentliga tillgång utgörs av här belägen fastighet, beskattas här. De svenska bestämmelserna om beskattning av vinst genom avyttring av aktier i bolag som avses i art. 14 punkt 1 finns i 35 § 3 mom. sjunde stycket kommunal-skattelagen (1928: 370). Enligt art. 14 punkt 4 får vidare svensk skatt under vissa förutsättningar uttagas även på vinst som förvärvas av fysisk eller juridisk person med hemvist i Rumänien genom avyttring av aktier i svenskt bolag. Slutligen beskattas i Sverige vinst genom icke yrkesmässig avyttring av lös egendom som utgör anläggnings- eller driftkapital i fast driftställe, som inkomsttagaren har här. Motsvarande gäller i fråga om lös egendom, som ingår i en i Sverige belägen stadigvarande anordning för utövande av fritt yrke.

Realisationsvinst, som förvärvas av fysisk eller juridisk person med

hemvist i Sverige, beskattas här, om inte annat följer av sista meningen av art. 14 punkt 2. Enligt art. 14 punkt 1 får rumänsk skatt uttagas på realisationsvinsten, om den avyttrade egendomen utgörs av fastighet belägen i Rumänien eller aktier i bolag vars väsentliga tillgång utgörs av där belägen fastighet. Motsvarande gäller enligt art. 14 punkt 2 i fråga om lös egendom som utgör anläggnings- eller driftkapital i fast driftställe, som inkomsttagaren har i Rumänien, eller lös egendom hänförlig till stadigvarande anordning för utövande av fritt yrke, vilken inkomsttagaren har i Rumänien. Vidare får rumänsk skatt under de förutsättningar som anges i art. 14 punkt 4 uttagas på vinst som förvärfvas av fysisk eller juridisk person med hemvist i Sverige genom avyttring av aktier i rumänskt bolag.

Svensk skatt på realisationsvinsten nedsätts enligt art. 25 punkterna 1 och 3 genom avräkning av den rumänska skatt som har påförts samma vinst. I fråga om förfarandet vid avräkningen hänvisas till anvisningspunkten 2 till art. 25.

till art. 15.

1. Vad som förstås med uttrycket "fritt yrke" anges i art. 15 punkt 2.

2. Inkomst av fritt yrke beskattas i regel endast i den stat där den skattskyldige har hemvist. Är inkomsten hänförlig till verksamhet, som utövas vid sådan stadigvarande anordning som avses i art. 15 punkt 1 eller utövas verksamheten under mer än 183 dagar av beskattningsåret i den andra staten, får inkomsten beskattas i den stat där anordningen finns eller där verksamheten annars utövas.

Om person med hemvist i Sverige förvärfvar inkomst av fritt yrke genom verksamhet vid stadigvarande anordning i Rumänien eller genom verksamhet där under mer än 183 dagar av beskattningsåret, får inkomsten beskattas i Sverige men rumänsk skatt på samma inkomst avräknas från den svenska skatten enligt art. 25 punkterna 1 och 3. I fråga om förfarandet vid avräkningen hänvisas till anvisningspunkten 2 till art. 25.

3. Beträffande beskattning av inkomst som förvärfvas av skådespelare, musiker m. fl. se anvisningarna till art. 18.

till art. 16.

Inkomst av enskild tjänst får enligt art. 16 punkt 1 i regel beskattas i den stat där arbetet utförs. Undantag från denna regel föreskrivs i art. 16 punkterna 2 och 3, art. 17, art. 18 punkt 3 samt art. 21 och 22.

Beträffande beskattning av inkomst som förvärfvas av skådespelare, musiker m. fl. se anvisningarna till art. 18.

till art. 17.

När svenskt bolag utbetalar styrelsearvode till person med hemvist i Rumänien, beskattas ersättningen i Sverige, om det kan ske enligt gällande beskattningsregler. Har sådan ersättning uppburits av person med hemvist i Sverige från bolag med hemvist i Rumänien, får inkomsten beskattas i Sverige men rumänsk skatt på inkomsten avräknas från den svenska skatten enligt art. 25 punkterna 1 och 3. I fråga om förfarandet vid avräkningen hänvisas till anvisningspunkten 2 till art. 25.

till art. 18.

Inkomst, som teater- eller filmskådespelare, radio- eller televisionartister, musiker och liknande yrkesutövare samt professionella idrottsmän förvärvar genom sin yrkesverksamhet, beskattas i regel i den stat där verksamheten utövas (art. 18 punkt 1). Detta gäller oavsett om inkomsten förvärfvas under utövande av fritt yrke eller på grund av anställning. Enligt art. 18 punkt 2 får inkomsten i regel beskattas i den stat där artisten eller idrottsmannen utför arbetet, även om ersättningen utbetalas till annan person (t. ex. arbetsgivare hos vilken artisten är anställd) än artisten eller idrottsmannen själv. Bestämmelserna i art. 18 punkterna 1 och 2 tillämpas inte i fall som avses i art. 18 punkt 3. För Sveriges vidkommande iakttas vid tillämpningen av art. 18 punkterna 1 och 2 bestämmelserna i 54 § första stycket c kommunalskattelagen (1928: 370) och 7 § första stycket b lagen (1947: 576) om statlig inkomstskatt.

till art. 19.

Pension på grund av enskild tjänst samt livränta beskattas i regel endast i inkomsttagarens hemviststat (art. 19 punkterna 1 och 3).

Pension och annan utbetalning enligt svensk socialförsäkringslagstiftning till person med hemvist i Rumänien får enligt art. 19 punkt 2 beskattas här.

Person med hemvist i Sverige, som uppbär utbetalning enligt rumänsk socialförsäkringslagstiftning, beskattas i Sverige för sådan utbetalning men rumänsk skatt på inkomsten avräknas från den svenska skatten på inkomsten enligt art. 25 punkterna 1 och 3. I fråga om förfarandet vid avräkningen hänvisas till anvisningspunkten 2 till art. 25.

till art. 20.

Ersättning, med undantag för pension, som utbetalas av någon av staterna, dess administrativa underavdelningar eller lokala myndigheter för

arbete utfört i allmän tjänst beskattas enligt huvudregeln i art. 20 punkt 1 a endast i den stat varifrån ersättningen utbetalas. Har arbetet utförts i den andra staten av person med hemvist i denna stat, beskattas emellertid ersättningen enligt art. 20 punkt 1 b endast i den staten, om mottagaren är medborgare i den staten eller inte har hemvist där endast för att utföra ifrågakvarande arbete.

Pension, som utbetalas av – eller från fonder inrättade av – en av staterna, dess administrativa underavdelningar eller lokala myndigheter på grund av allmän tjänst, beskattas enligt art. 20 punkt 2 a i regel endast i denna stat. Om mottagaren av pensionen är medborgare i den andra staten och har hemvist där, beskattas emellertid pensionen enligt art. 20 punkt 2 b endast i denna stat.

Ersättning (inkl. pension), som utbetalas för tjänst utförd i samband med rörelse, som den utbetalande staten, dess administrativa underavdelningar eller lokala myndigheter bedrivit, beskattas som inkomst på grund av enskild tjänst enligt art. 16, 17 och 19.

till art. 25.

1. Inkomst från Sverige beskattas här i den mån svenska skatteförfattningar föranleder det och inskränkning av skattskyldigheten inte följer av övriga artiklar. Detsamma gäller i fråga om förmögenhetstillgång som är belägen i Sverige. Om inkomsten eller förmögenheten kan beskattas även i Rumänien, medges lättnad vid den rumänska beskattningen enligt art. 25 punkterna 1 och 3.

2. Inkomst från Rumänien, som uppbärs av person med hemvist i Sverige, medtas vid taxering i Sverige med undantag för utdelning i vissa fall från bolag i Rumänien. I fråga om utdelning se punkt 2 andra stycket och punkt 3 av anvisningarna till art. 10. Likaså medtas förmögenhetstillgång, som är belägen i Rumänien, vid taxering till svensk förmögenhetsskatt. Svensk skatt på inkomsten eller förmögenheten nedsätts genom avräkning enligt art. 25 punkterna 1 och 3, om inte fall föreligger som anges i anvisningspunkten 3.

Svensk inkomstskatt beräknas på inkomstens bruttobelopp utan avdrag för rumänsk skatt som omfattas av avtalet. Avdrag medges i vanlig ordning för kostnader som hänför sig till inkomsten. Från den sålunda beräknade svenska skatten avräknas enligt art. 25 punkt 1 ett belopp motsvarande den rumänska skatt som belöper på inkomsten. Beträffande storleken av rumänsk skatt på utdelning, ränta, provision och royalty hänvisas till anvisningspunkten 2 till art. 10, anvisningspunkten 1 till art. 11, anvisningspunk-

ten 2 till art. 12 samt anvisningspunkten 1 till art. 13. Har rumänsk skatt enligt avtalet uttagits på inkomst av rörelse, som har bedrivits i Rumänien, iakttas att inkomsten beräknats enligt art. 7.

Har befrielse eller nedsättning meddelats i fråga om rumänsk skatt som enligt art. 7 kan utgå på inkomst vilken förvärvas av fast driftställe som person med hemvist i Sverige har i Rumänien, skall på grund av föreskriften i art. 25 punkt 2 från den svenska skatten på sådan inkomst avräknas ett belopp motsvarande den rumänska skatt som skulle ha utgått, om sådan befrielse eller nedsättning ej hade meddelats.

Den skattskyldige bör i samband med sin självdeklaration för det beskattningsår, för vilket inkomsten upptas till beskattning, förete bevis eller annan utredning av den rumänska skatt som har påförts inkomsten eller skulle ha påförts denna om skattebefrielse eller skattenedsättning som avses i föregående stycke ej hade meddelats.

Avräkning av rumänsk inkomstskatt får ske med belopp motsvarande högst summan av de svenska skatter som belöper på inkomsten. Vid tillämpningen av denna regel anses på inkomsten från Rumänien belöpa så stor andel av hela den statliga inkomstskatten som inkomsten – efter avdrag för kostnader – utgör av den skattskyldiges sammanlagda inkomst av olika förvärvskällor. Kommunal inkomstskatt anses belöpa på inkomst från Rumänien till så stor andel som inkomsten – efter avdrag för kostnader – utgör av den skattskyldiges sammanlagda inkomst av olika förvärvskällor som skall taxeras i samma kommun som inkomsten från Rumänien.

Avräkning sker i första hand från den statliga inkomstskatten. Förslår ej denna, avräknas återstoden från kommunal inkomstskatt som belöper på inkomsten.

Taxeringsnämnd skall i deklaration anteckna motvärdet i svenska kronor av den rumänska skatten på inkomsten och ange att avräkning skall ske med detta skattebelopp, dock högst med de svenska skatterna på inkomsten. Längdförande myndighet svarar för att sådan anteckning förs över till inkomst- och debiteringslängderna.

Exempel: En person med hemvist i Sverige uppbär inkomst av fastighet i Rumänien med ett belopp av 10 000 kronor. På inkomsten antas belöpa rumänsk skatt med ett belopp av 1 500 kronor. Avdragsgilla kostnader uppgår till 500 kronor. Den skattskyldige antas vidare uppbära nettointäkter av andra förvärvskällor med ett belopp av 90 000 kronor och vid taxeringen till statlig inkomstskatt åtnjuta allmänna avdrag med 10 000 kronor. Den till statlig inkomstskatt taxerade inkomsten blir sålunda $(9\,500 + 90\,000 - 10\,000 =) 89\,500$ kronor. I deklarationen antecknas: ”Av-

räkning från inkomstskatt enligt avtalet med Rumänien skall ske med 1 500 kronor, dock högst med summan av den kommunala inkomstskatt, som belöper på 9 500 kronor, och $\frac{9\,500}{99\,500}$ av hela den statliga inkomstskatten.

Avräkning sker i första hand från den statliga inkomstskatten.”

Anvisningarna i denna punkt om avräkning av svensk inkomstskatt gäller i tillämpliga delar även i fråga om avräkning av rumänsk skatt på förmögenhet från svensk förmögenhetsskatt.

3². Om person med hemvist i Sverige uppstår inkomst eller innehar förmögenhet, som enligt art. 8 punkterna 1 och 3, art. 14 punkt 2 sista meningen, art. 20 punkt 1 a eller punkt 2 a eller art. 24 punkt 3 skall beskattas endast i Rumänien, medtages inkomsten eller förmögenheten vid taxering i Sverige. Statlig och kommunal inkomstskatt respektive statlig förmögenhetsskatt uträknas i vanlig ordning. Från de sålunda uträknade inkomstskatterna respektive förmögenhetsskatten avräknas ett belopp motsvarande den del av inkomstskatterna respektive förmögenhetsskatten som vid proportionell fördelning belöper på den inkomst eller förmögenhet som enligt avtalet skall beskattas endast i Rumänien.

Exempel: En rumänsk medborgare med hemvist i Sverige uppstår pension från rumänska staten med ett belopp som efter avdrag för kostnader motsvarar 10 050 kronor. Den skattskyldige antas uppstå i Sverige skattepliktiga nettointäkter av andra förvärvskällor med 50 000 kronor och åtnjuta allmänna avdrag och grundavdrag med 9 000 kronor. Den beskattningsbara inkomsten blir såväl statligt som kommunalt (10 050 + 50 000 – 9 000 =) 51 000 kronor, sedan avrundning skett. Hade pensionen inte medräknats skulle den beskattningsbara inkomsten ha blivit (50 000 – 9 000 =) 41 000 kronor. Den statliga och kommunala inkomstskatten, beräknad på 51 000 kronor, nedsatt med vardera $\frac{51\,000 - 41\,000}{51\,000}$.

I fall som nu har nämnts skall taxeringsnämnd i deklarationen anteckna grunden för uträkningen av inkomstskatterna eller förmögenhetsskatten. Längdförande myndighet svarar för att sådan anteckning förs över till inkomst- resp. förmögenhetslängden samt debiteringslängden.

² Punkt 3 återges här i den ändrade lydelse som anvisningspunkten fått genom SFS 1979: 834 och som skall tillämpas på inkomst som förvärvats före den 1 januari 1978 samt på förmögenhetsskatt som fastställts vid taxering år 1979 eller senare år. – Beträffande förhållandena dessförinnan se SFS 1979: 57.

till art. 26.

Av art. 26 punkt 2 följer att bolag i Rumänien inte får påföras förmögenhetsskatt i Sverige. Bestämmelsen innebär ett undantag från regeln i 6 § 1 mom. första stycket c lagen (1947: 577) om statlig förmögenhetsskatt.

Förordning 1979: 58 om kupongskatt för person med hemvist i Rumänien m. m.

Anmärkning:

Förordningen tillämpas beträffande kupongskatt och statlig inkomstskatt på utdelning som blivit tillgänglig för lyftning efter utgången av år 1977.

Kupongskatt för person med hemvist i Rumänien

1 § Utgår enligt förordningen (1979: 57) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Rumänien kupongskatt efter lägre skattesats än enligt kupongskattelagen (1970: 624), innehålls vid utbetalning av utdelning på aktie i svenskt aktiebolag sådan skatt enligt den nämnda förordningen.

Vid tillämpning av första stycket gäller föreskrifterna i 2 §.

Utbetalas utdelning som avses i första stycket till någon som innehar aktien under sådana förhållanden att annan därigenom obehörigen bereds förmån vid taxering till inkomstskatt eller vinner nedsättning av kupongskatt eller är det i annat fall inte uppenbart att rätt till nedsättning av kupongskatt föreligger, innehålls sådan skatt med belopp enligt 5 § kupongskattelagen.

2 § Beträffande utdelning i avstämningsbolag och i aktiefond som förvaltas av registrerande fondbolag tillämpas kupongskattekungörelsen (1971: 49).

I fråga om utdelning i aktiebolag eller aktiefond som avses i 13 § kupongskattelagen (1970: 624) skall utbetalaren se till, att uppgifter enligt 14 § samma lag lämnas jämte intyg av rumänsk myndighet eller bank i Rumänien att den utdelningsberättigade har hemvist i Rumänien.

3 § Har kupongskatt innehållits med högre belopp än den skattskyldige skall erlägga enligt förordningen (1979: 57) om dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Rumänien, restitueras det för högt uttagna beloppet.

4 § Ansökan om restitution prövas av riksskatteverket.

5 § Ansökan om restitution görs skriftligen av den utdelningsberättigade. Ansökningshandlingen skall ha kommit in till riksskatteverket före utgången av femte kalenderåret efter utdelningstillfället. Vid ansökningshandlingen fogas intyg eller annan utredning om den erlagda kupongskatten och utredning om de omständigheter sökanden åberopar för nedsättning av kupongskatten.

6 § Talan mot riksskatteverkets beslut i ärende om restitution förs i den ordning som anges i 29 § kupongskattelagen (1970: 624).

Statlig inkomstskatt på utdelning från svensk ekonomisk förening till person med hemvist i Rumänien

7 § Ansökan om nedsättning av statlig inkomstskatt på utdelning på andel i svensk ekonomisk förening enligt artikel 10 punkt 2 i avtalet görs skriftligen av den utdelningsberättigade. Ansökan görs hos den taxeringsnämnd som har att fastställa den utdelningsberättigades taxering till statlig inkomstskatt för det år då utdelningen tas till beskattning eller, om taxeringsnämndens arbete beträffande taxeringen detta år har avslutats, hos den domstol som har att uppta besvär över nämnda taxering. Ansökan görs dock senast före utgången av tredje kalenderåret efter det då utdelningen blev tillgänglig för lyftning.

I samband med ansökningen skall den utdelningsberättigade ge in intyg om hemvist enligt 2 § andra stycket.

8 § Talan mot beslut i ärende som avses i 7 § förs i den ordning som anges i taxeringslagen (1956: 623) och förvaltningsprocesslagen (1971:291).